బల్దియో సింగ్ మరియు ఇతరులు

వర్సెస్

బీహార్ రాష్ట్రం మరియు ఇతరులు

1957
ఏప్రిల్, 2

[ప్రధాన న్యాయమూర్తి:ఎస్. ఆర్. దాస్ గారు,:జాఫర్ ఇమామ్, ఎస్. కె.దాస్, గోవిందా మీనన్ మరియు ఎ. కె. సర్కార్, న్యాయమూర్తులు]

గ్రామ కచేరి – క్రిమినల్ అధికార పరిధి : సాధారణ క్రిమినల్ కోర్టుల ఉమ్మడి అధికార పరిధి – శాశనముగా చేయుట , స్వభావంలో వివక్షతో కూడినదా – 1947, బిహార్ పంచాయతీ రాజ్ చట్టం (బిహార్ చట్టం 7/1948), 60 , 62 , 68 , 69 , 70 , 73 – భారత రాజ్యాంగం, ఆర్టికల్ 14.

1947, బిహార్ పంచాయతీరాజ్ చట్టం నిబంధనల క్రింద ఏర్పాటు చేసిన గ్రామ కచేరి యొక్క ఫుల్ బెంచి , ఇండియన్ పీనల్ కోడ్ , సెక్షన్ 379 కింద నేరమునకు అప్పీలుదారులుయిను దొషులుగా శిక్షించారు. గ్రామ కచేరిల నేర అధికార పరిధిని అందించిన చట్టంలోని 62 సాధారణ క్రిమినల్ కోర్టులకు ఏకకాలిక అధికార పరిధిని ఇచ్చింది మరియు సాధారణ క్రిమినల్ కోర్టులకు లేదా గ్రామ కచేరి వెళ్లడానికి బెంచ్‌కి పార్టీని అనుమతించింది మరియు సాధారణ క్రిమినల్ కోర్టులలో అనుసరించిన విధానము గ్రామ కచేరిలలో అనుసరించిన విధానములు గణనీయముగా బిన్నము స్వభావంలో ఈ చట్టం వివక్షతతో కూడుకున్నందువలన రాజ్యాంగములోని ఆర్టికల్ 14ను ఉల్లంఘించింది. సవాలు చేయబడిన చట్టంలోని నిబంధనలు స్వభావ రాజ్య వివక్షపురితము కాదని నిర్ణయము.

చట్టం యొక్క పథకం ఏమిటంటే , సబ్–డివిజనల్ మేజిస్ట్రేట్ లేదా సంబంధిత మున్సిఫ్ లు కింద చర్య తీసుకోవాలని ఎంచుకుంటే తప్ప , చట్టం కింద గ్రామ కచ్చేరి ద్వారా గుర్తించదగిన కేసు లేదా దావా విచారణ చేయబడుతుంది. చట్టంలోని 70 లేదా 73 సెక్షన్ ల క్రింద చర్య తీసుకోవాలని ఎన్నుకుంటే తప్ప చట్టప్రకారం శిక్షింప దగిన కేసు లేదా దావా ను గ్రామ కచేరిచే మాత్రమే విచారింపబడవలెను. సెక్షన్ 62కు సంబందించి ఏకకాల అధికారపరిధి , సెక్షన్ లు 69 ,70 మరియు 73లోని నిబంధనల కారణంగా వివరించవచ్చును, గ్రామ కచేరి నుండి ఒక కేసును బదిలీ లేదా ఉపహరించుట వంటివి చేయవచ్చును

లేదా బెంచీ అధికార పరిధిని రద్దు చేయవచ్చును , దానిని విచారించడానికి సాధారణ క్రిమినల్ కోర్టులకు కూడా అధికార పరిధి లేదని చెప్పకూడదు.

క్రిమినల్ అప్పీల్ అధికార పరిధి : క్రిమినల్ అప్పీల్ నెం. 145/1955.

పాట్నా హై కోర్టు యొక్క , 20 జూలై 1954నాటి క్రిమినల్ మిసిలేనియస్ నెం. 228/1954లోని తీర్పు మరియు ఉత్తర్వులపై ప్రత్యేక అనుమతి ద్వారా అప్పీలు

అప్పిలుదారుల తరపున: ఎస్పీ వర్మ.

ప్రతివాదుల తరపున:ఆర్.సి. ప్రసాద్

1957. ఏప్రిల్ 22 న కోర్టు తీర్పు ప్రకటించినది: SK DAS:

ఇది బీహార్ పంచాయితీ రాజ్ చట్టం , 1947 భారత రాజ్యాంగంలోని 226 మరియు 227 ఆర్టికల్ ల క్రింద ఒక దరఖాస్తుపై తేదీ 20.07.1954న పాట్నా హైకోర్టు జారీ చేసిన సంక్షిప్త విచారణ ఉత్తర్వు నుండి (స్పెషల్ లీవ్) ప్రత్యేక అనుమతి ద్వారా అప్పీల్ చేయబడింది . సంబంధిత వాస్తవాలు ఇవే. దర్వాన్ గ్రామంలోని తన పొలంలో మినుము (ఉరద్) మరియు కోడో పంటలను బలవంతంగా నరికి, తొలగించారనే ఆరోపణపై ఉమా శంకర్ ప్రసాద్ మా ముందున్న ముగ్గురు అప్పీలుదారులైన బల్దియో సింగ్, రామ్‌డియో సింగ్ మరియు షెయోధర్ సింగ్‌లతో సహా ఎనిమిది మందిపై కేసు పెట్టారు. అక్టోబరు 1, 1953, ఉదయం 10 గంటలకు ఉమా శంకర్ అభ్యంతరం చెప్పాడని , అయితే దాడి చేస్తామని బెదిరించారని చెప్పారు. ఈ కేసు చంపారన్ జిల్లాలోని బంకాట్ గ్రామ కచ్చేరి ముందు దాఖలు చేయబడింది. . ఈ కేసు చంపారన్ జిల్లాలోని బంకాట్ గ్రామ్ కచ్చెరీ ముందు దాఖలు చేయబడింది , (బీహార్ చట్టం 7 ఆఫ్ 1948) నిబంధనల ప్రకారం ఏర్పరచబడింది , ఇకపై చట్టంగా పేర్కొనబడింది. ఈ కేసులో మొత్తం నలుగురు సాక్షులను విచారించగా , ప్రాసిక్యూషన్ తరపున ఇద్దరిని , నిందితుల తరపున ఇద్దరిని విచారించారు. కొంతమంది నిందితుల వాదన ఏమిటంటే , పంటలు పండే భూమి ఒక యోగి సాహ్నీకి చెందినదని , అతను దానిని నిందితుడు సుందర్ సింగ్‌కు సెప్టెంబరు , 25, 1953న విక్రయించాడు. డిసెంబర్ 28, 1953న బెంచ్ గ్రామ కచ్చెరి నిందితులందరినీ నిర్దోషులుగా ప్రకటించింది. జనవరి 7, 1954న, ఉమా శంకర్ ప్రసాద్ చట్టం యొక్క 67 క్రింద అప్పీల్‌కు ప్రాధాన్యత

ఇచ్చారు . అప్పీల్ జూన్ 24, 1954న విచారించబడింది మరియు ఫుల్ బెంచ్ మెజారిటీతో , ముగ్గురు అసమ్మతి పంచ్‌లతో , ముగ్గురు అప్పీలుదారులను 379 ఇండియన్ పీనల్ కోడ్ నేరానికి పాల్పడినట్లు నిర్ధారించింది. మరియు వారికి ఒక్కొక్కరికి పదిహేను రోజుల జైలు శిక్ష విధించబడింది. అప్పీలుదారులు ఆర్ట్స్ కింద పాట్నా హైకోర్టును ఆశ్రయించారు. రాజ్యాంగంలోని 226 మరియు 227. అప్పీలుదారులు రాజ్యాంగంలోని 136 వ ఆర్టికల్ కింద ప్రత్యేక అనుమతితో ఈ కోర్టును అనుమతించారు.

అప్పీలుదారుల తరపు న్యాయవాది ఈ క్రింది వివాదాలను మా ముందు ఉంచారు. అతని మొదటి మరియు ప్రధానమైన వాదన ఏమిటంటే, చట్టం, దానిలో ఉన్న కొన్ని నిబంధనల కారణంగా, స్వభావంతో వివక్షత మరియు వ్యతిరేకంగా భంగము కల్గిస్తుంది. అప్పీలుదారుల తరపు న్యాయవాది ప్రకారం వివక్ష చూపే చట్టంలోని ఆ నిబంధనలను ముందుగా పేర్కొనడం మంచిది. గ్రామ కచేరీల చట్టంలోని సెక్షన్ 62 స్వభావంతో నేర అధికార పరిధిని అందించు ఈ నిబంధనలలో ఉంటుంది:

"క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ , 1898 లో ఏది ఉన్నప్పటికీ , మరియు ఈ చట్టంలోని నిబంధనలకు లోబడి , గ్రామ కచ్చేరీ యొక్క బెంచ్ , ఉన్న స్థానిక పరిమితుల్లో క్రిమినల్ కోర్ట్ యొక్క అధికార పరిధిని కలిగి ఉంటుంది. కింది నేరాల విచారణ అలాగే ఏదైనా అటువంటి నేరం చేయడానికి ప్రోత్సహించడం మరియు ప్రయత్నించడం, దాని అధికార పరిధిలోని స్థానిక పరిమితులలో కట్టుబడి ఉంటే, అవి:

(ఎ) భారతీయ శిక్షాస్మృతిలోని నేరాలు , సెక్షన్లు 140 , 143 , 145 , 147 , 151 , 153 , 160 , 172 , 174 , 178 , 179 , 269 , 2737 , 282 , 285 , 285 , 290 , 294 , 323 , 334 , 336 , 341 , 352 , 356 , 357 , 358 , 374 , 379 , 380 , 381 , 403 , 411 , 426 , 474 , 428 , 428 504 , 506 , 510 ; _ _ _ _ _

(బి) బెంగాల్ పబ్లిక్ గ్యాంబ్లింగ్ యాక్ట్ , 1867 ప్రకారం నేరాలు;

(సి) పశు అతిక్రమణ చట్టం (కేటిల్ ట్రెస్పాస్), 1871లోని సెక్షన్లు 24 మరియు 26 కింద నేరాలు;

(డి) ఈ చట్టం కింద లేదా దాని కింద రూపొందించిన ఏదైనా నియమం లేదా ఉప చట్టం ప్రకారం ఇతరత్రా అందించినవి తప్ప;

(ఇ) ఏదైనా ఇతర చట్టం క్రింద ఏదైనా ఇతర నేరం, దీని తరపున ప్రభుత్వం అధికారం కలిగి ఉంటే:

అయితే, భారతీయ శిక్షాస్మృతిలోని సెక్షన్లు 379 , 380 , 381 లేదా 411 కింద చోరీకి గురైనట్లు ఆరోపించబడిన ఆస్తి విలువ యాభై రూపాయలకు మించిన లేదా నిందితుడు–

(i) భారత శిక్షాస్మృతిలోని XVII అధ్యాయం ప్రకారం శిక్షార్హమైన నేరానికి సంబంధించి గతంలో మూడు సంవత్సరాలు లేదా అంతకంటే ఎక్కువ కాలం పాటు జైలు శిక్ష విధించబడింది; లేదా

(ii) గ్రామ కచ్చేరిలోని ఏదైనా బెంచ్ దొంగతనం చేసినందుకు గతంలో జరిమానా విధించబడింది; లేదా

(iii) క్రిమినల్ ట్రైబ్స్ యాక్ట్ , 1924లోని సెక్షన్ 4 ప్రకారం క్రిమినల్ తెగకు చెందిన నమోదిత సభ్యుడు; లేదా

(iv) క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్, 1898లోని సెక్షన్ 109 లేదా 110 కింద ఏర్పాటు చేసిన ప్రొసీడింగ్స్‌లో మంచి ప్రవర్తన కలిగి ఉండాలి. "

సెక్షన్ రెండు ముఖ్యమైన అర్హతలను కలిగి ఉండటం గమనించదగ్గ విషయం: ఒకటి సెక్షన్ ప్రారంభమయ్యే ఏమి ఉన్నప్పటికీ (నాన్‌స్టాంట్) క్లాజ్‌లో ఉంది మరియు మరొకటి 'ఈ చట్టంలోని నిబంధనలకు లోబడి ' అనే వ్యక్తీకరణలో ఉంది. చట్టంలోని కొన్ని ఇతర నిబంధనలను నిర్దేశించినప్పుడు ఈ రెండవ అర్హత యొక్క ప్రాముఖ్యత స్పష్టంగా కనిపిస్తుంది. పైన పేర్కొన్న రెండు అర్హతలకు లోబడి , ఎస్. 62 గ్రామ కచ్చేరి న్యాయస్థానం యొక్క బెంచ్‌ను సాధారణ క్రిమినల్ కోర్టుతో పాటు స్థానిక పరిమితుల్లో పేర్కొనబడిన నేరాల విచారణ కోసం బెంచ్ ఉన్న దాని అధికార పరిధిలోని బెంచ్‌ను అందిస్తుంది. సెక్షన్ 63 బెంచ్‌కు మూడవ తరగతి మేజిస్ట్రేట్ అధికారాలను కలిగి ఉంటుంది. సెక్షన్ 64 మా ప్రయోజనానికి సంబంధించినది కాదు మరియు చదవాల్సిన అవసరం లేదు. సెక్షన్ 65 నిర్దిష్ట నిబంధనలకు లోబడి , నిర్దిష్ట తరగతుల సూట్‌లలో గ్రామ కచ్చేరీ యొక్క బెంచ్ యొక్క ప్రత్యేక పౌర అధికార పరిధిని అందిస్తుంది. సెక్షన్ 66 ప్రకారం, గ్రామ కచ్చేరీ యొక్క బెంచ్ కొన్ని దావాలు వినకూడదు. సెక్షన్ 67 అప్పీళ్ల కోసం నిబంధన చేస్తుంది. అప్పుడు వస్తుంది సెక్షన్. 68 , ఇది మా

ప్రయోజనం కోసం చాలా ముఖ్యమైనది మరియు తప్పనిసరిగా (ఎక్స్‌టెన్సోలో) విస్తృతంగా ఉదహరించాలి.

"చట్టంలోని నిబంధనల ప్రకారం సబ్ డివిజనల్ మేజిస్ట్రేట్ లేదా మున్సిఫ్ ద్వారా విరుద్ధమైన ఉత్తర్వు జారీ చేయబడితే తప్ప , చట్టం ప్రకారం గ్రామ కచ్చేరీ యొక్క బెంచ్ ద్వారా గుర్తించదగిన ఏదైనా కేసు లేదా దావాను ఏ కోర్టు పరిగణలోకి తీసుకోదు. ప్రస్తుతానికి అమలులో ఉన్న ఏదైనా ఇతర చట్టం."

సెక్షన్ 69 సబ్-డివిజనల్ మేజిస్ట్రేట్ లేదా మున్సిఫ్‌కు మేజిస్ట్రేట్ లేదా మున్సిఫ్ ముందు పెండింగ్‌లో ఉన్న కేసు లేదా దావాను విచారించడానికి అధికార పరిధిని కలిగి ఉన్న గ్రామ కచ్చెరి బెంచ్‌కి బదిలీ చేసే అధికారాన్ని ఇస్తుంది. సెక్షన్ 70 సబ్-డివిజనల్ మేజిస్ట్రేట్ లేదా మున్సిఫ్‌కు గ్రామ కచ్చేరీ బెంచ్ ముందు పెండింగ్‌లో ఉన్న ఏదైనా కేసు లేదా దావాను ఉపసంహరించుకునే అధికారం మరియు దానిని సాధారణ కోర్టులకు బదిలీ చేసే అధికారం ఇస్తుంది. సెక్షన్ 71 ప్రకారం, గ్రామ కచ్చేరీ ముందు ఏదైనా దావా లేదా కేసులో ఏ పక్షం తరపున న్యాయవాదులు హాజరుకాకూడదు , వాదించకూడదు లేదా చర్య తీసుకోకూడదు. సెక్షన్ 73 సబ్-డివిజనల్ మేజిస్ట్రేట్ మరియు మున్సిఫ్‌కు న్యాయవిరుద్ధం జరిగినప్పుడు లేదా న్యాయవిరుద్ధం అవుతుందనే భయం ఏర్పడినప్పుడు అవసరమైన చర్య తీసుకునే అధికారాన్ని ఇస్తుంది. సెక్షన్ 73 యొక్క సబ్ సెక్షన్ (2) చెప్పేది ఏమంటే సుబ్సెక్తిఒన్ (1) కి దావా లేదా కేసుకు సంబంధించి ఉత్తర్వు తయారు చేయబడినప్పుడు , ఫిర్యాదుదారు లేదా వాది , కేసును బట్టి , సబ్-డివిజనల్ మేజిస్ట్రేట్ లేదా అర్హతగల అధికారి పరిధిలోని మున్సిఫ్ కోర్టులో కేసు లేదా దావాను కొత్తగా దాఖలు చేయవచ్చును. .

అప్పిలెంట్ల తరపు న్యాయవాది వాదన ఏమిటంటే, సెక్షన్ 62 ఉమ్మడి అధికార పరిధిని మాత్రమే ఇస్తుంది, ఇది సాధారణ క్రిమినల్ కోర్టులకు లేదా గ్రామ కచ్చెరి యొక్క బెంచ్‌కు వెళ్లడానికి పార్టీని అనుమతిస్తుంది. అతని ప్రకారం, ఇది వివక్షకు తలుపులు తెరుస్తుంది, ఎందుకంటే సాధారణ క్రిమినల్ కోర్ట్‌లలో అనుసరించే విధానం గ్రామ కచ్చేరీ అనుసరించే ప్రక్రియకు భిన్నంగా ఉంటుంది. తరువాతి అనుసరించాల్సిన విధానం సెక్షన్ 60 లో సూచించబడింది. అది ఇలా పేర్కొంది:"ఈ చట్టంలోని నిబంధనలకు లోబడి మరియు ఈ విషయంలో ప్రభుత్వం రూపొందించిన లేదా జారీ చేసే ఏవైనా నియమాలు లేదా ఆదేశాలకు లోబడి, గ్రామ కచ్చేరీ యొక్క బెంచ్ అనుసరించాల్సిన విధానం న్యాయంగా

మరియు సౌకర్యవంతంగా పరిగణించబడుతుంది మరియు బెంచ్ ఈ చట్టం ద్వారా లేదా దాని కింద నిర్దేశించబడిన విధానం కాకుండా ఇతర సాక్ష్య చట్టాలను లేదా ప్రక్రియ యొక్క చట్టాలను అనుసరించడానికి కట్టుబడి ఉండదు."

వివక్షకు సంబంధించిన ఈ వాదన మేము పైన పేర్కొన్న చట్టంలోని ఇతర నిబంధనలను గమనించడంలో విఫలమైంది . సెక్షన్ 62 స్పష్టమైన నిబంధనల పరంగా , చట్టంలోని ఇతర ల.నిబంధనలకు లోబడి ఉంటుంది; కాబట్టి, సబ్-డివిజనల్ ద్వారా విరుద్ధమైన ఉత్తర్వు జారీ చేయబడితే తప్ప, చట్టం ప్రకారం గ్రామ కచ్చేరి బెంచ్ ద్వారా గుర్తించదగిన ఏదైనా కేసు లేదా దావాను ఏ న్యాయస్థానం పరిగణలోకి తీసుకోదని పేర్కొన్న సె. 68కి లోబడి ఉంటుంది. మేజిస్ట్రేట్ లేదా మున్సిఫ్ నిబంధనల ప్రకారం ప్రస్తుతం అమలులో ఉన్న ఏదైనా ఇతర చట్టం ప్రస్తుతానికి అమలులో ఉంది. s యొక్క సరైన నిర్మాణంపై . 62 మరియు సె. 68 , సబ్-డివిజనల్ మేజిస్ట్రేట్ లేదా అతని న్యాయపరమైన విచక్షణను అమలు చేయడంలో విరుద్ధమైన ఉత్తర్వు ఉంటే తప్ప, నిజంగా ఎలాంటి వివక్ష లేదని మరియు గ్రామ కచ్చేరీ యొక్క బెంచ్ ద్వారా గుర్తించదగిన కేసును తప్పనిసరిగా అక్కడ విచారించవలసి ఉంటుందని స్పష్టమవుతుంది. సెక్షన్ 68 యొక్క చివరి భాగం ద్వారా ఆలోచించబడిన మున్సిఫ్ . అటువంటి ఉత్తర్వును ఆమోదించే చట్టంలోని నిబంధనలు మేము ఇప్పటికే సూచించిన సెక్షన్ 68 యొక్క తదుపరి భాగం లో ఉన్నాయి. చట్టంలోని VII చాప్టర్ లో మొత్తం పథకం ఏమంటే, గ్రామ కచ్చేరీ చట్టం కింద గుర్తించదగిన కేసు లేదా దావా లో అందించబడిన చబడిన అసాధారణమైన కేసులలో గ్రామ కచ్చేరీ సేవ్ యొక్క బెంచ్ ద్వారా విచారణ చేయబడాలి. 70 మరియు 73 సెక్షన్ ల లోని బంధనం చేయబడినవి సెక్షన్లు 69, 70 మరియు 73 లోని నిబంధనల ద్వారా వివరించవచ్చును. కాబట్టి గ్రామ కచ్చేరీ నుండి కేసును బదిలీ చేయడం లేదా ఉపసంహరించుకోవడం లేదా బెంచ్ యొక్క అధికార పరిధిని రద్దు చేయడం వంటి వాటిపై , సాధారణ క్రిమినల్ కోర్టులకు కూడా దానిని విచారించే అధికార పరిధి లేదని చెప్పలేము.

ఈ కారణాల దృష్ట్యా , చట్టంలోని సవాలు చేయబడ్డ నిబంధనలు స్వభావంలో వివక్షాపూరితమైనవి కావు గనుక మరు పేర్కొన్న మొదటి వివాదంలో ఎటువంటి విశిష్టత లేదని మేము భావిస్తున్నాము. రెండవది, అప్పిలెంట్ల తరపు నేర్చుకున్న న్యాయవాది మమ్మల్ని. బీహార్ గ్రామ కచ్చేరీ రూల్స్, 1949లోని రూల్ 60 మరియు 61. రూల్, 60(2)ని సూచించారు ఫుల్ బెంచ్ నిర్ణయంపై సభ్యులు సంతకం చేయాలి

మరియు అసమ్మతి తీర్పు వెలువడిన చోట , అతిచిన్న అసమ్మతి సభ్యుల సంతకాలు చేసిన మీదట కూడా నమోదు చేయాలి. ప్రస్తుత సందర్భంలో ఈ అవసరాలు నెరవేర్చబడ్డాయి ' మరియు rr అనే రూల్ 60 మరియు 61 ఉల్లంఘించబడ్డాయి.

అప్పీలుదారుల తరపున మూడవ మరియు చివరి వాదన ఏమిటంటే , అప్పీలుదారులలో ఇద్దరు , రామ్‌డియో సింగ్ మరియు షెయోధర్ సింగ్‌లకు వ్యతిరేకంగా ఎటువంటి సాక్ష్యం లేనందున, దోషులుగా నిర్ధారించడం సరైనది కాదు. ప్రాసిక్యూషన్ తరపున విచారించిన ఇద్దరు సాక్షులు బల్దియో సింగ్ (అప్పీలుదారు) మరియు నిర్దోషులుగా విడుదలైన మరో ఇద్దరు వ్యక్తులను తాము చూశామని , అయితే పంటలను బలవంతంగా కోసి తొలగించిన మిగిలిన వ్యక్తులను గుర్తించలేదని ఖచ్చితంగా చెప్పారు. ఈ సాక్ష్యంపై, రామ్‌దేవ్ సింగ్ మరియు షెయోధర్ సింగ్‌లను దోషులుగా నిర్ధారించడానికి ఎటువంటి చట్టపరమైన ఆధారం లేదు. రామ్‌దేవ్ సింగ్ తన సొంత పొలంలో పంటలను తొలగించినట్లు చేసినసొంత ప్రకటన మా దృష్టిని ఆకర్షించింది. ఆ ప్రకటన , స్వయంగా నిలబడటం , నేరాన్ని అంగీకరించడం కాదు. రామ్‌దేవ్ సింగ్ మరియు షెయోధర్ సింగ్‌ల నేరారోపణలను కొనసాగించడానికి ఎటువంటి ఆధారాలు లేవని అప్పీలుదారుల తరపు న్యాయవాదితో మేము ఏకీభవిస్తున్నాము. వారి నమ్మకం స్పష్టంగా ఉంది మరియు రికార్డు దృష్ట్యా తప్పుగా ఉంది.

ఆర్టికల్ 227 కింద తన అధికార పర్యవేక్షణ కోసం హైకోర్టు కు మనవి చేయబడింది మరియు అదే అధికారాన్ని వినియోగించుకోవడానికి ఈ అప్పీలు మా దగ్గర విజ్ఞప్తిలో మాకు తెరిచి ఉంది. తదనుగుణంగా రామ్‌దేవ్ సింగ్ మరియు షెయోధర్ సింగ్‌లకు సంబంధించినందున మేము ఈ అప్పీల్‌ను అనుమతిస్తాము మరియు వారి నేరారోపణ మరియు శిక్షను రద్దు చేస్తాము. వారు ఇప్పుడు బెయిల్ నుండి విడుదల కానున్నారు. బల్దియో సింగ్ విషయానికి వస్తే , అతను సరిగ్గానే దోషిగా నిర్ధారించబడ్డాడు. అయితే, అతడిని కొద్దికాలం పాటు జైలుకు పంపడం ద్వారా ఏదైనా ప్రయోజనకరమైన ప్రయోజనం చేకూరుతుందని మేము భావించడం లేదు. తదనుగుణంగా మేము అతని శిక్షను రూ. 30/మాత్రమే జరిమానా తగ్గించి లేదా గ్రామ కచేరీ ఫుల్ బెంచ్ నిర్దేశించిన విధంగా చెల్లించకపోతే జైలు శిక్ష. తదనుగుణంగా అప్పీల్ పరిష్కరించబడుతుంది.

తదనుగుణంగా అప్పీల్ పరిష్కరించబడింది.